

[Aksel Larsen.]

skal jeg vel tage Land og Folk med — lige indtil valgnatten erklærede deres absolutte enighed om, at der var ingen som helst chancer for, at socialistisk folkeparti ville blive repræsenteret. Nogle blade skrev om, at det er beklageligt, at det er kedeligt, at vi skal miste Aksel Larsen i folketinget, for han sætter dog kolorit over visse debatter, men det er der ikke noget at gøre ved. Jeg erindrer blot om dette, og så synes jeg ellers, at man skulle lade den snak om, hvilke blade der har vist sympati for hvem, fare.

Statsministeren hævdede, at hvad den indenrigspolitiske del af min tale angik, læste jeg nærmest op af socialdemokratiets program. Det kunne lyde, som om der ikke var så stor forskel på det, jeg sagde, og det, der står i socialdemokratiets valgprogram. Nu skal jeg ikke påberåbe mig nogen som helst paternitet, det er jeg ikke ude efter; men for den historiske sandheds skyld gør jeg opmærksom på, at vort valgprogram blev udarbejdet i begyndelsen af august måned, og at socialdemokratiets valgprogram, som den højtærede statsminister mener jeg har studeret og kopieret, først blev offentliggjort i slutningen af oktober på et tidspunkt, da vort hovedprogram var fordelt over landet i 200 000 eksemplarer. Jeg vil ikke dermed sige, at socialdemokratiet har afskrevet vort program, det være langt fra mig, men det må dog tidsmæssigt være klart, og vi kan ikke have afskrevet socialdemokratiets program. Jeg synes for øvrigt, at vort program er bedre, det er mere præcist, det er mindre vagt, hvad det indenrigspolitiske angår, men det skal vi ikke skændes om. Hvis der er visse punkter, vi er enige om — og det må der være også efter statsministerens mening, når han udtaler sig, som han gør — lad os da i fællesskab arbejde på at få denne politik realiseret. Så kan det ærede medlem hr. Baunsgaard spare sin udtalelse om, at når det drejer sig om indenrigspolitiske afgørelser her i tinget, så tæller kun de 88 socialdemokratiske og radikale stemmer. Det ærede medlem hr. Baunsgaard vil opleve, at vi i høj grad tæller med.

Til det ærede medlem hr. Per Hækkerup har jeg i øvrigt meget lidt at sige, for det ærede medlem brugte hele sin taletid i anden

omgang til at skælde ud på socialistisk folkeparti og på mig, mens han naturligvis ikke havde et eneste ondt eller godt eller velvilligt eller ikke velvilligt ord at sige til de borgerlige partier. Indholdet af hans tale var af en sådan art, at der ikke er grund til at tage stilling til den.

Jeg er sådan set ligeglad med, hvad det er, det ærede medlem hr. Per Hækkerup vil glemme eller ikke vil glemme. Det, jeg ved, er, at den politik, vi har statsministerens attest for ikke ligger så fjernt fra visse tanker, som står i det socialdemokratiske valgprogram, ganske bestemt er af en art, som flertallet af arbejdere i dette land vil godkende. Derfor tror jeg, at der er chancer for at se noget realiseret.

Nej, det eneste, jeg vil sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som bliver ved stadig væk at kredse om dette hamskifte, er: hvordan kan det ærede medlem hr. Per Hækkerup tro, at et hamskifte sker ved at flænske en hval? Og så sluttede det ærede medlem med igen at sysle med slanger. Nu er for mig slanger lige så smukke og lige så nyttige dyr og måske i mange henseender smukkere og nyttigere dyr end så mange andre, men smag og behag er forskellig. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup mindede om, at i Zoologisk Have har de en pythonslange, der foreløbig er 28 år gammel. Jeg er 28 år gammel her i folketinget. Jeg er ikke sikker på, at denne pythonslange i Zoologisk Have ikke kan leve mange år endnu. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup skulle være forsigtig med at profetere, at det parti, jeg nu står i spidsen for, afgår ved en ublid og kedelig død ved næste valg. Forud for dette valg publicerede det ærede medlem hr. Per Hækkerup i den ene artikel efter den anden i den socialdemokratiske presse, at der var ingen som helst mulighed for, at mit parti skulle komme i folketinget, eller at jeg skulle komme i folketinget. Nu ser det ærede medlem, hvordan det gik. Han var en dårlig profet. Det kan være, han er ved at komme til, skal vi sige bedre indseende. Man har i hvert fald indtryk af det, når han begynder at tale om den meget sejllivede pythonslange i Zoologisk Have.

Iver Poulsen: Til den højtærede statsminister vil jeg sige, at vi da ikke er kede af at blive kaldt reaktionære, når bare vi ved,